T012 BD 3 (05) 186-Q2-P5-Khi Sắp Sanh Ứng Hiện Ba Mươi Hai Điềm Lành-Phổ Diệu

Đại Tạng Kinh (Linh Sơn Pháp Bảo)

Phẩm 5: KHI SẮP SINH ỨNG HIỆN BA MƯƠI HAI ĐIỀM LÀNH Đức Phật kể cho các Tỳ-kheo. Khi Bồ-tát đã đủ tháng thứ mười, đến kỳ nở nhụy khai hoa có ba mươi hai điềm lành xuất hiện: 1. Cây cối trong hậu viên tự nhiên ra trái. 2. Nơi đất bằng mọc hoa sen lớn như bánh xe. 3. Nơi đất bằng cây khô đều sinh hoa lá. 4. Thiên thần khiêng xe trang trí thất bảo đến. 5. Hai vạn kho báu trong đất tự nhiên bày ra. 6. Mùi hương thơm bay khắp gần xa. 7. Từ trong núi, tuyết năm trăm sư tử đi ra đứng dàn ở cổng thành nhưng không hại ai. 8. Năm trăm con voi trắng đứng dàn trước điện. 9. Khắp bốn phía trời mưa rơi hương thơm. 10. Suối nước trong cung vua tự nhiên biến thành trăm vị món ăn thức uống cung cấp cho người đói khát. 11. Chư ngọc nữ rồng hiện nửa thân hình đứng trong hư không. 12. Vạn ngọc nữ trời cầm cây phất lông công hiện trên vách tường cung điện. 13. Các ngọc nữ trời cầm vạn chiếc bình vàng đựng đầy cam lộ đứng trong hư không. 14. Vạn ngọc nữ trời cầm vạn chiếc bình đựng đầy nước thơm đi đứng trong hư không. 15. Vạn ngọc nữ trời tay cầm cờ, lọng đứng hầu. 16. Các ngọc nữ trời đứng đầy khắp nơi trong hư không, đánh trăm ngàn thứ âm nhạc, tự nhiên hòa nhau. 17. Bốn con sông lớn nước trong xanh đứng yên. 18. Mặt trời, mặt trăng dừng lại trên nóc cung điện không di chuyển. 19. Sao phí hạ xuống, các sao vây xung quanh hầu hạ. 20. Trướng báu đan xen che khắp vương cung. 21. Thần châu minh nguyệt treo nơi cung điện sáng rực rỡ. 22. Ngọn đuốc trong cung không còn sáng. 23. Rương đựng quần áo cùng đồ trang sức đặt sẵn trên giá. 24. Trân châu anh lạc, tất cả kho báu tự nhiên hiện ra. 25. Trùng độc lẫn trốn, chim lành bay lượn hót ca. 26. Địa ngục đều ngưng, không thi hành những hình phạt đau đớn. 27. Đất chuyển động mạnh, tất cả gò đống thảy đều bằng phẳng. 28. Ngõ tắt, ngã tư đều được sửa sang bằng phẳng và rải các thứ hoa. 29. Các hầm hố đều được lấp bằng. 30. Những kẻ chài lưới, săn bắn, oán thù, ác độc đều khởi lòng từ. 31. Phụ nữ trong vùng đang mang thai thảy đều sinh con trai. Trăm thứ bệnh tật: Câm, ngọng, đui, điếc, khuyết tật, lưng gù... đều được lành hết. 32. Tất cả thọ thần hiện nửa thân mình, cúi đầu lạy hầu. Đó là ba mươi hai điềm lành. Ngay khi ấy, hai bên tả hữu không một ai là không khen ngợi về việc chưa từng có. Bấy giờ vương hậu sắp đến ngày sinh Bồ-tát, nương oai thần đạo, ngay nơi đầu đêm mặc y phục, trang sức, đem các thị nữ đi đến chỗ vua, thưa:

–Xin Đại vương hãy xét cho lời thưa của thiếp: Từ khi vào hoa viên đến nay, thời gian đã khá lâu. Hôm nay giả sử đại vương không thấy có gì khó khăn trở ngại cũng không giận, không ghét, thì thiếp mới dám xin đi đến đó. Ở đó vắng lặng, tư duy kinh pháp. Bạch Tịnh vương đáp: –Nay hậu mang thai Thánh, cũng nên đi dạo, cây cảnh, hoa trái, tất cả đều rất sum suê tươi tốt. Hậu nên tùy nghi. Đã có sẵn cung điện, phòng nhà tốt đẹp và vô số các giống cây, các loài hoa trái thơm tho đẹp đẽ, ngon ngọt. Sau khi dạo xem sẽ không hối tiếc. Vương hậu nghe vậy rất vui mừng. Vua ra lệnh trang hoàng xa giá; các thị tùng, thể nữ vây quanh bảo xa của Thánh mẫu, ra đi dạo xem vườn cây Lân bính (Lâm-tỳ-ni), tất cả xe ngựa và người đều cùng trang sức một màu sắc như nhau,

rực rỡ, rất đẹp mắt người xem. Hai trăm bạch tượng trước sau theo dẫn đường được trang sức bằng những xâu chuỗi minh châu, anh lạc buông rủ chung quanh. Bạch tượng có sáu ngà, đều là chúa trong loài voi được trang sức bằng vàng ròng phủ lên lưng, gió thổi nhẹ, các chuỗi ngọc châu anh lạc chạm nhau phát ra những âm thanh êm tai. Treo các loại cờ phướn có khí thế mạnh mẽ. Thời buổi ấy đất nước hòa bình an lạc, không có tâm niệm chiến tranh, quyến thuộc vây quanh hộ vệ vương hậu đến vườn cây Lân bính. Thích, Phạm, Tứ vương... đều cùng theo hộ vệ. Chư Thiên tung rải hoa, cấp tốc xem xét cung điện, phòng ốc, khi trở về không bằng lòng, quyến thuộc nghe vậy lập tức nhận lệnh đi xem xét và quét dọn sạch sẽ. Vương hậu sắp đến, quốc vương sắp đến. Họ trở về cho biết đã sửa sang trang nghiêm sạch sẽ. Hoàng hậu nghe vậy rất vui mừng, theo vào phòng ốc cung điện, bảo: –Đây chính là nơi ta ưa thích. Tất cả đều bằng phẳng không còn lồi lõm gồ ghề, có thể ngồi thiền tư duy. Khi ấy oai quang rực rỡ, hương thơm xông ngát, trong lành, ngào ngạt, âm thanh êm dịu. Nơi thân bà trang sức đẹp đẽ, vô số các loại anh lạc quý lạ, mọi người thấy đều vui vẻ. Các nhạc khí như kèn, ống tiêu, trống... vô số các loại cùng trổi lên. Chư Thiên ngọc nữ nghe âm thanh nhu hòa hưởng ứng theo. Lại thấy chỗ vương hậu có một cỗ xe đẹp, nam nữ, lớn nhỏ hình dáng giống nhau, các người đánh xe cũng như vậy, họ muốn khiến cho vương hậu không nghe những âm thanh ồn ào của vô số binh chủng như tượng binh, mã binh, xa binh, bộ binh, mỗi loại binh chủng đều trang sức đẹp đẽ, đứng ngoài cổng. Khi vương hậu vừa ra tới cổng, nghe âm thanh lớn và trăm ngàn tiếng đáp lại, đều tung hô "vạn tuế" vang dội. Xe của vương hậu trang trí đẹp đẽ, đi đứng an ổn. Tòa sư tử trời làm bằng bốn cây báu, cành lá hoa quả thảy đều sum suê, tươi tốt. Các loài chim hạc, khổng tước hót tiếng êm dịu, xe bảy báu được trang trí các tràng phan, bảo cái, cờ lọng. Bấy giờ chư Thiên ở trong hư không đến ngồi nơi xe cũng xướng lên âm thanh hòa diệu. Khi ấy vương hậu ngồi tòa sư tử, quốc độ ba lần chấn động sáu cách, chư Thiên rải hoa. Ngày nay Thánh hậu sẽ sinh Đấng Thiên Trung Thiên ở dưới gốc cây Lân bính. Tứ Thiên vương cùng đẩy xe Vương hậu, Thiên đế Thích sửa sang, dọn dẹp sạch sẽ đường sá. Lại Phạm Thiên vương xếp hàng ngay thẳng ở trước dẫn đường. Trăm ngàn chư Thiên đầu mặt sụp lạy. Phụ vương thấy vậy trong lòng vui mừng tự nghĩ: "Đây ắt hẳn là Bậc tôn quý chân chánh của hàng trời người mới khiến cho Thiên đế Thích, Phạm thiên, Tứ Thiên vương cùng đến cúng dường. Chắc chắn Ngài sẽ thành Phật. Trong ba cõi chưa từng thấy ai được cung kính như vậy. Thiên long, Tôn thần, Thích, Phạm, Tứ vương giả sử bỗng nhiên bị bể đầu mất mạng cũng sẽ cúng dường Phật, chắc chắn không bỏ đi". Bấy giờ xe voi, ngựa báu của vương hậu cùng đoàn người đi bộ theo vương hậu có tới bốn vạn tám ngàn người, trang sức bằng các vật báu, trang bị bằng binh trượng, khí thế dũng

mãnh, hai bên tả hữu đi thành nhiều lớp vây quanh trước sau. Sáu vạn thể nữ trước sau theo dẫn đường, các trưởng giả dòng họ Thích thuộc thân tộc của Bạch Tịnh vương có bốn vạn người đều đến hầu hạ. Sáu vạn bốn ngàn thị nữ của vua hộ tống mẹ Bồ-tát và Thiên ngọc nữ, vợ Long vương, Kiền-đà-la, Chân-đà-la, Ma-hưu-lặc, A-tu-luân cùng các thê thiếp của họ mỗi vị có tám vạn bốn ngàn người đều trang sức đủ các loại anh lạc quý báu, đánh vô số nhạc với âm thanh khác nhau khen ngợi, tán thán đức của mẹ

Bồ-tát, cùng nhau đi theo hầu đến vườn cây Lân bính. Đường sá được sửa sang, nước thơm rưới đất, tung rải thiên hoa, tất cả cây cối đều trổ hoa trái. Hương cây mật, chiên-đàn lan tỏa khắp mười phương. Các cây cõi ấy đều do chư Thiên hóa hiện ra. Bấy giờ, Vương hậu vừa ngồi lên xe báu, Thiên ngọc nữ đi theo. Cây phát ra ánh sáng, xông hương tốt cúng dường Vương hậu. Dùng các loại châu ngọc quý báu, các loại tạp báu tạo thành. Cây này thân nhánh, cành, lá, hoa, trái đều thơm. Vô số cờ phướn nghiêm sức cùng khắp. Đất nơi đây bằng phẳng, rộng rãi, không nhơ nhớp, mọc các loại cỏ mềm mại, tự nhiên trải khắp mặt đất như Thiên y, đúng như pháp của chư Phật thời xưa. Lại chư Thiên cùng một lúc trổi lên trăm ngàn âm nhạc theo hầu Vương hậu. Vương hậu vừa đi đến gốc cây, do oai thần của Bồ-tát nên nhánh cây sà xuống, tự xoay về phía Vương hậu, chư Thiên trong hư không cúi đầu làm lễ. Ánh sáng của mặt trời, mặt trăng trong sáng. Chư Thiên ngọc nữ khen ngợi công đức. Vương hậu đi đến dưới gốc cây, thọ thần hoan hỷ. Vương hậu nghĩ, vì sao có điềm cảm ứng ấy? Chúng ta nay được sự cúng dường, được cung kính là do Thánh nhân từ ngục Vô trạch lên đến cõi trời Ba mươi ba ở thượng giới không lười biếng trễ nải, tiêu trừ sinh, già, chết, oai quang siêu tuyệt, trừ sạch các sự tối tăm. Nay Thánh nhân sinh, như cây hoa tốt trổ đầy hoa trái thơm tho. Vạn ức chư Thiên cũng từ xa cúi đầu, đại địa chấn động sáu cách, cùng phát ra ánh sáng thanh tịnh rực rỡ. Trăm ngàn âm nhạc cũng đồng trổi lên. Ly dục chư Thiên hết sức vui mừng, ngày nay Thánh nhân thương xót khắp tất cả. Phạm, Thích, Tứ vương vui mừng làm lễ. Đây là bậc Tôn quý trong hàng trời người, đức vượt cả mặt trời, mặt trăng. Ngay khi ở trong bụng mẹ đã chiếu ra ánh sáng sắc vàng. Ánh sáng đó át cả mặt trời, mặt trăng, chư Thiên Thích, Phạm cũng đều bị che phủ. Trăm ngàn ức cõi nước chư Phật đều tiêu sạch các đường ác, chúng sinh thảy đều được an vui không còn trở lại các bệnh khổ, trăm ngàn chư Thiên đều cùng nhau rải hoa, ca ngợi đức tinh tấn của Bồ-tát vững chắc như kim cang. Từ cõi hạ phương tự nhiên mọc lên bảy hoa sen báu. Bấy giờ Bồ-tát từ hông bên phải của mẹ sinh ra, bỗng nhiên thấy thân Ngài đứng trên hoa sen báu, bước đi bảy bước, cất tiếng Phạm âm, chỉ dạy về vô thường: “Ta sẽ cứu độ trên trời và dưới nhân gian, làm Bậc Tôn Quý trong hàng trời người, Bậc Vô Thượng của ba cõi, đoạn trừ khổ sinh tử. Ta sẽ làm cho tất cả chúng sinh đạt đến chỗ vô vi an lạc”. Thích, Phạm, Thiên Đế bỗng nhiên giáng hạ, đem đủ các loại nước thơm tắm rửa Bồ-tát. Chín con rồng từ trên phun nước thơm xuống tắm rửa Thánh tôn. Tắm rửa xong, thân tâm trong sạch. Chỗ ở, con đường dạo chơi hết sức đầy đủ. Sinh nơi dòng họ lớn, như vật trân bảo, các tướng đặc biệt tốt đẹp, xứng đáng là bậc Chuyển pháp luân, hoặc Chuyển luân vương trong ba cõi, dùng một con đường che khắp cả mười phương, trong lòng vua Bạch Tịnh bỗng nhiên phấn khởi khôn lường. Bấy giờ năm ngàn thị nữ đều sinh con toàn là lực sĩ, tất cả lớn nhỏ đều cung cấp cho Bạch vương. Tám trăm nhũ mẫu cũng sinh con, trăm ngàn voi sinh con, ngựa trắng sinh ngựa câu sắc trắng như tuyết, lông mịn màng trơn láng. Dê vàng sinh con có đến hai vạn. Khi Ngài đi xe trang sức bằng vật báu chúng đều cúi đầu. Nay đối với chỗ ra thi tác phải nên thực hành như thế nào? Đức hơn chư Thiên nhưng sự biến hóa càng lớn không thể hạn lượng. Sinh nghiệp rộng lớn. Do vì lẽ ấy, ánh sáng chiếu khắp. Năm ngàn ngọc nữ tự xông hương hoa, mỗi người

đều đem dầu thơm đến chỗ mẹ Bồ-tát với chí nghiệp Đại thừa, chư Thiên đến chúc mừng không mỏi mệt. Năm ngàn ngọc nữ đều đến hầu hạ, hộ vệ, đều đem hương hoa chúc mừng mẹ Bồ-tát, y phục, nhà cửa giống như trên cõi trời. Các đồng tử đem năm trăm chiếc chiếu đi đến chỗ mẹ Bồ-tát không mỏi mệt. Lại dùng anh lạc trang nghiêm nơi thân. Bồ-tát không còn sợ hãi, chắc sẽ thành Phật. Phật bảo các Tỳ-kheo: –Khi sinh Bồ-tát, mẹ Ngài an ổn không có bệnh tật, thương tích, cũng không đau đớn, bình phục như thường. Ngay lúc ấy, năm ngàn ngọc nữ trước sau xông thiên hương, đem dầu thơm dâng mẹ Bồ-tát, quỳ thưa hỏi không mỏi mệt. Năm ngàn ngọc nữ dâng y dược trời, năm ngàn ngọc nữ đem tặng anh lạc báu, năm ngàn ngọc nữ đem tặng y phục trời, năm ngàn ngọc nữ đem âm nhạc trời dâng tặng mẹ Bồ-tát; mỗi người đều thưa hỏi không mỏi mệt. Khi ấy, Tiên nhân chứng ngũ thông trong thiên hạ bay trên hư không, bỗng nhiên hiện đến trước vua Bạch Tịnh. Phật bảo các Tỳ-kheo: –Khi Bồ-tát đản sinh, suốt bảy ngày đêm họ cúng dường kỹ nhạc và dâng trăm thứ món ăn thức uống lên mẹ Bồ-tát ngay dưới gốc cây trong vườn Lân bính. Họ khởi công lập đức bằng cách bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, … Bấy giờ, ba vạn hai ngàn Phạm chí thường mang đến các thức ăn uống không hề thiếu thốn. Hằng ngày cung cấp đầy đủ những gì cần dùng. Thiên đế, Phạm vương hóa làm em bé đẹp đẽ ngồi ngay ngắn, ở giữa chúng Phạm chí, nói kệ cát tường: Bậc dứt các nẻo ác Khiến chúng sinh an lành Do chúng sinh an lành Hoạn nạn đều dứt sạch Như sáng tiêu bóng tối Sáng trời chiếu nhơ uế Đức vượt hơn ánh sáng Khiến không thể hiện được Khi ấy những nghiệp khác Không còn thấy và nghe Phật quang xuất hiện đến Là Đại Thánh cứu đời Không còn bận trần lao Lòng từ thương chúng sinh Phạm thiên trăm ngàn ức Đến cúng dường vô lượng Như cây hoa tươi tốt Đứng yên nơi đất bằng Mọi người cùng đi đến Tất cả đều hái hoa Giống như thế gian này Đất bùn sinh hoa sen Hộ đời sáng như vậy Dưỡng nuôi nhuần tất cả Thí như áo mềm mỏng

Dùng hương thơm trời xông Nếu có người bệnh tật Sẽ làm Y vương chữa Giả sử có ly dục Hòa âm cùng Sắc giới Chắp tay xin làm lễ Và gọi là Thế Tôn Hoặc chư Thiên dân chúng Thấy Thiên nhân dịu dàng Họ cùng nhau tôn kính Là Đạo sư của chúng Cũng như nước trong sạch Khắp chỗ đều tốt tươi Do chánh kiến như vậy Chỗ ở thường an ổn. Phật bảo các Tỳ-kheo: –Bấy giờ Bồ-tát sau khi sinh được bảy ngày thì mẹ Ngài mạng chung. Ý các thầy nghĩ gì về việc đó? –Bảy ngày mẹ mất, Bồ-tát có lỗi vậy. –Chớ nhận xét như thế. Vì sao? Vì bổn mạng mẹ của Bồ-tát đúng như vậy. Bồ-tát quán sát biết rõ mẹ sắp mạng chung, nhân đó mới đến hạ sinh. Khi bà mang thai Bồ-tát, chư Thiên đến cúng dường, được chứng kiến bà sinh, dùng các thức ăn uống của chư Thiên, không dùng các thức ăn uống ở cõi đời. Gốc phước vốn như vậy, chư Phật trong ba đời: quá khứ, hiện tại, và vị lai cũng đều như vậy cả. –Bảy ngày mẹ mất vì lẽ gì? –Vì khi sinh Bồ-tát, thân căn của mẹ không hề bị thiếu khuyết, bà xứng đáng được hưởng thọ phước lộc ăn mặc trên cõi trời Đao-lợi, nên bà sinh lên trời Đao-lợi. Lúc bà chưa sinh Bồ- tát, chư Thiên đã dâng cúng cung điện, phòng nhà, mà chỗ có thể ở là chỗ giảng đường. Khi Vương hậu vừa sinh lên cõi trời ấy thì có năm ngàn các thứ bình đựng đầy nước thơm, năm ngàn ngọc nữ dời sàng tòa, năm ngàn ngọc nữ tay cầm khăn, mũ, bưng nước thơm rưới đất, năm vạn Phạm thiên đều cầm bình báu tung hô “vạn tuế!”. Hai vạn con rồng

thân mang anh lạc báu, hai vạn voi trắng thân trang sức châu bảo anh lạc, hai vạn cỗ xe trang sức tràng phan, bảo cái, xe báu được trang trí đẹp đẽ theo hầu phía sau. Bốn vạn bộ binh mạnh mẽ, oai phong lẫm liệt khác thường đi theo sau Bồ-tát. Lại ở trong hư không có vô số ức lớp chư Thiên bỗng nhiên xây dựng vách tường bằng vàng ròng cúng dường mẹ Bồ-tát. Ngay đêm Bồ-tát giáng thần tại cung điện rất nguy nga ở cõi Dục giới, có hai vạn vợ của ma, tay cầm tơ lụa báu đến hầu hạ mẹ Bồ-tát. Lại có hai vạn người dùng anh lạc trang sức mẹ Bồ-tát. Ngay đêm đó, có hai hạng ngọc nữ, là ngọc nữ thể nữ và ngọc nữ phi nhân, nếu thấy sắc diện của họ lòng càng ưa thích. Khi ấy do oai thần và đức độ của Bồ-tát mà đạt được như thế. Ở trong thành lớn Ca-duy-la-vệ, có năm trăm trưởng giả trong dòng họ Thích mỗi vị xây dựng năm trăm phòng nhà. Bồ-tát vào thành La-vệ. Bấy giờ họ vì Bồ-tát mở cửa thành kia, hướng về bạch với Bồ-tát: –Tất cả chỉ vì một mục đích tốt đẹp, cúi xin Ngài vào ở nơi của chư Thiên. Đây là chỗ thanh tịnh. Ngài hãy nhìn khắp, nơi đây có cung điện lớn tên Hộ tịnh hoa, đúng là chỗ ở của Bồ-tát. Bấy giờ, Bạch Tịnh vương thấy hợp thời, hạ giá đến nhà của các Phạm chí giàu có lớn

thuộc dòng họ Thích kia, nhờ năng lực của Bồ-tát cho nên vào trong năm trăm nhà ấy làm cho họ được an ổn, tu hành chân chánh. Năm trăm xa-nặc đều thưa: –Tự thân của chúng tôi xin đem cúng dường để phụng sự Thái tử mới sinh. Có người nói: –Thái tử là bậc Thánh sáng suốt khéo chế ra những lời dạy bảo hoàn toàn tốt đẹp, tuổi trẻ khó ai sánh kịp; lại nay đây Thái tử sẽ lần lần lớn lên. Vậy ai là người có thể dưỡng nuôi Thái tử? Cùng nhau bàn luận: –Chỉ có Đại Ái Đạo với tất cả lòng thương yêu có thể nuôi nấng Thái tử, chịu nằm ướt nhường khô và lo việc ăn uống, bú mớm, nuôi nấng Thái tử đến ngày trưởng thành. Đại Ái Đạo là dì của Thái tử, là người trong sạch không có lỗi lầm, là người có thể đảm nhận công việc này không lơ là. Bấy giờ Bạch Tịnh cùng với các bà con trong dòng họ Thích cùng nhau đồng đi đến chỗ Đại Ái Đạo nói lên ý này: –Mẹ Thái tử mất, như vậy dì là người thay thế mẹ để nuôi nấng, chăm sóc Thái tử, lo việc bú mớm, săn sóc cho đến lúc trưởng thành. Khi ấy Đại Ái Đạo tất nhiên nhận lời. Vua nhóm họp các thân tộc trong dòng họ Thích muốn dò hỏi ý họ là Thái tử sẽ làm vua hay sẽ xuất gia? Vua muốn giải quyết điều nghi vấn này. Mọi người trong dòng họ thưa: –Được nghe trên núi Tuyết có vị Tiên Phạm chí tên là A-di-đầu, là bậc kỳ cựu biết nhiều hiểu rõ về tướng pháp. Vua nghe rất vui mừng, nhân đó chuẩn bị xa giá bạch tượng, muốn đi đến chỗ đạo nhân; chư Thiên, Long, Thần liền biến hiện ra vô số, theo dẫn đường hộ vệ. Khi ấy tiên A-di đã thấy có các thần biến, biết Bạch Tịnh vương sinh con Thánh, oai thần sáng chói vượt chư Thiên và người đời, trong lòng mừng vui hớn hở, muốn tự mình đích thân đến xem. Bấy giờ Đức Thế Tôn lại vì hội chúng thuyết kệ: Tiên Phạm A-di-đầu Thấy trời bay hư không Hình mạo sắc vàng ròng Thấy đó rất vui thích Thiên, Tu-luân, Kim sí Làm kệ xưng tán Phật Người nghe đều vui mừng Thiên nhãn thấy mười phương Và danh xưng vô số Đức cao vút như núi Giống cây trĩu hoa trái Bậc Tôn Quý ba cõi Mặt đất bằng như tay Như trời vui tịch lặng Như biển lớn có báu Hiện đạo pháp như thế Như ác diệt, không khổ

Như trời dạo hư không
Nghe tiếng trời êm dịu

Ba cõi hiện điềm lành
A-di quán thiên hạ
Xét Bạch vương Ca-duy
Thấy sinh con phước tướng
Thấy vậy vui mừng đến
Đứng nơi cửa vương cung
Thấy vô số ức chúng
Nhìn vào thanh y bảo:
“Lành thay vua ở đâu
Muốn yết kiến quốc vương”
Quân hầu thấy tiên lão
Vui mừng vào tâu bạch
Vua sai người ra trước
Mau bày tòa rước tiên
A-di nghe vui mừng
Trong lòng rất khao khát
Hỏi Tôn Thánh ở đâu
Tuổi già sống chẳng lâu
Vua mời Tiên lên tòa
Hỏi: Cớ sao tự đến?
Thấy các biến nên đến
Nghe sinh con bậc nhất
Thân ba mươi hai tướng
Muốn thấy hết tướng tốt
Nên tôi thân hành đến.
Lành thay, tôi vui mừng
Nay đang yên tịnh ngủ
Chờ giây lát thức dậy
Thấy đẹp như trăng tròn.
Lúc ấy A-di trong lòng ngạc nhiên, dùng kệ đáp vua:
Từ vô lượng số kiếp
Siêng năng chứa đức hạnh
Từ lâu đã tỉnh thức
Sao lại có ngủ nghỉ?
Đời đời hành bố thí
Thương xót người cùng khốn
Sở hữu không lẫn tiếc
Sao lại có ngủ nghỉ?
Trì giới cấm thanh tịnh

Giữ pháp không hề phạm
Muốn cứu giúp tất cả
Sao lại có ngủ nghỉ?
Thường nhẫn nhục, nhân hòa
Tâm Ngài không oán hận
Giữ tâm như đất bằng
Sao lại có ngủ nghỉ?
Siêng năng như trăng non
Hiện tại không biếng nhác
Chiêm ngưỡng mười phương Phật
Sao lại có ngủ nghỉ?
Một lòng thường thiền tư
Chưa từng có loạn tưởng
Ý định như núi lớn
Sao lại có ngủ nghỉ?
Trí tuệ thông suốt hết
Thánh minh vượt nhật quang
Không việc gì không hiểu
Sao lại có ngủ nghỉ?
Thường hành Tứ đẳng tâm
Từ, Bi và Hỷ, Xả
Như Phạm, không phóng dật
Sao lại có ngủ nghỉ?
Siêng tu Tứ nhiếp pháp
Bố thí và nhân ái
Lợi người và đồng lợi
Sao lại có ngủ nghỉ?
Phụng hành ba bảy phẩm
Ý chỉ, đoạn, căn, lực
Thần túc, giác, bát đạo
Sao lại có ngủ nghỉ?
Thường hành quyền phương tiện
Tùy thời mà khai hóa
Qua lại độ tất cả
Sao lại có ngủ nghỉ
Tâm Ngài thường vắng lặng
Định ý không buông lung
Vào sâu Tam-muội này
Sao lại có ngủ nghỉ?

Quán gốc, ngọn, ta, người
Xem thấy mười phương Phật
Hiểu đó thảy đều không
Sao lại có ngủ nghỉ?
Hành ba cửa giải thoát
Không, vô tướng, vô nguyện
Không chấp trước có, không
Sao lại có ngủ nghỉ?
Đại Từ không hạn chế
Thuyền pháp dạo ba cõi
Độ thoát các sinh tử Sao lại có ngủ nghỉ? Đạo đức như hư không Vì chúng nên tự đến Nhân đây dạy ba thừa Sao lại có ngủ nghỉ? Hư không có thể lường Nước biển biết mấy giọt Cỏ cây đều đếm được Sao lại có ngủ nghỉ? Xin vua nghe tôi nói Con, đức không thể dụ Tuệ nhiều hơn các bụi Sao lại có ngủ nghỉ? Giáng thần vào thai mẹ Cứu độ không thể lường Trí nhỏ nào hiểu được Sao lại có ngủ nghỉ? Bấy giờ Bồ-tát vừa thức dậy, Đại Ái Đạo đặt trong một tấm lụa trắng, bế đến chỗ vua. Vua ban cho đạo nhân vàng bạc mỗi thứ một túi. Đạo nhân không nhận. Ông giở tấm lụa lên xem tướng Thái tử, thấy ba mươi hai tướng tốt, thân sắc vàng ròng, đảnh đầu có nhục kế, tóc màu xanh biếc, lông trắng giữa chặn mày, sau cổ phát ra ánh sáng như mặt trời, tròng mắt màu xanh biếc, trên dưới đều linh động, có bốn chục cái răng, răng trắng bằng phẳng, đều đặn. quai hàm vuông, rộng, lưỡi rộng, dài, ngực sư tử đầy đặn, thân cân đối ngay thẳng, cánh tay và ngón tay dài, gót chân đầy đặn bằng phẳng, trong ngoài bàn tay có lớp màn mỏng dính liền các ngón tay lại với nhau, lòng bàn tay, bàn chân có hình bánh xe ngàn tăm, mã âm tàng, bụng thon như bụng nai, các đốt xương đều liền lại với nhau, lông xoay về bên hữu, mỗi lỗ chân lông có một sợi lông mọc, lông, da mịn màng trơn láng không dính nước và bụi đất, giữa ngực có hình chữ vạn. A-di xem thấy những tướng như vậy lại càng thêm khen ngợi, rồi rơi lệ nghẹn ngào không nói nên lời. Vua và Đại Ái Đạo trong lòng rất lo sợ, chắp tay cúi lạy thưa hỏi: –Có điều gì chẳng lành chăng? Xin ngài cho biết. Tiên nhân xua tay đáp: –Rất tốt. Không có điều gì chẳng lành. Xin được chúc mừng Đại vương sinh được bậc Thánh nhân. Chiều hôm qua trời đất chấn động mạnh, chính là do việc này. Theo tướng pháp của tôi thì vua sinh con có được ba mươi hai tướng tốt của bậc Đại nhân, nếu ở ngôi vua trị nước thì sẽ là Chuyển luân thánh vương, tự nhiên có bảy báu và ngàn con, làm chủ bốn thiên hạ, dùng chánh pháp để cai trị. Còn nếu như bỏ ngôi vua để xuất gia thì tất nhiên sẽ thành Phật, độ thoát chúng sinh. Thương cho thân tôi tuổi già xế bóng sẽ chết nay mai, không được Phật giáo hóa, không được nghe kinh điển do Ngài giảng dạy, cho nên tự buồn tủi. Vua nhớ lời thầy tướng số, vì vậy cho xây dựng cung điện, phòng ốc theo thời tiết ba mùa. Mỗi cung điện ở một nơi khác nhau, khi mát thì ở cung điện mùa thu, khi nóng thì ở cung điện mát mẻ, khi rét thì ở cung điện ấm áp. Chọn lựa năm trăm kỹ nữ đẹp đẽ, không cao không thấp, không mập không ốm, không trắng không đen, tài năng khéo léo, bao gồm tất cả nghệ thuật điêu luyện, dùng bạch châu danh bảo anh lạc trang sức nơi thân. Cứ một trăm

người một phiên, thay đổi nhau, túc trực hộ vệ; ở trước cung điện trồng các loại cây có trái ngọt, ở giữa có ao tắm, trong ao các thứ hoa quý lạ và các loại chim khác nhau có đến ngàn loại; trang hoàng rực rỡ cốt để làm vui lòng Thái tử, không muốn để cho Thái tử xuất gia học đạo. Vách tường cung điện rất kiên cố. Tiếng đóng, mở cửa nghe xa bốn chục dặm. Phật bảo các Tỳ-kheo: –Bồ-tát đản sinh, đại thần Diệu Thiên bảo với các Tịnh cư Bồ-tát đại sĩ vô số ức năm chứa công dồn đức thanh tịnh đạo tràng, bố thí, học rộng, nghe nhiều, giữ gìn cấm giới trong sạch, siêng tu hạnh chân chánh, đại Từ đại Bi, lấy việc này làm vui, giúp cho tất cả chúng sinh, khiến lập được sự an vui lớn. Bồ-tát với sức tinh tấn kiên cố, không hề lay chuyển, với thệ nguyện rộng lớn trùm khắp, vun trồng các gốc đức nơi chư Phật quá khứ, có trăm phước tướng trang nghiêm Thánh thể, việc làm hòa hợp an vui vượt xa hẳn mọi người. Tâm ý trong sạch sáng suốt, giới cấm trong sạch; dùng tịnh hạnh này lập thành trí tuệ lớn, dựng ngọn cờ pháp vĩ đại làm cho các thế lực thế tục tự nhiên quy phục; trời, người trong cõi tam thiên đại thiên phụng thờ, dựng lập đền thờ lớn, việc chỉ dẫn, dắt dìu không bị trở ngại, chỉ trọng đạo đức, cắt đứt nguồn gốc sinh tử, làm sáng tỏ và phát khởi Đại thừa. Ngài vừa hạ sinh nơi vương gia; do nhân duyên ấy chúng sinh được nhờ ân hóa đạo, giác ngộ cho người chưa giác ngộ, nên đi đến cúi đầu khen ngợi công đức và phụng sự cúng dường. Vì các trời, người không hiểu rõ pháp, cống cao, tự đại, không biết hướng đến sự chân chánh, chỉ dạy cho họ về chí nghiệp rộng lớn của đạo cả. Vô số Bồ-tát Thánh uy siêu tuyệt đều đến cúng dường. Do nghe thấy như vậy, làm cho đất nước của vua tăng thêm lợi ích. Khi nói về sự đản sinh của Bồ-tát với Thánh tuệ rực rỡ, quán thấy chân đế đó, tất cả đều phát tâm đạt đến giác ngộ. Khi ấy tụng kệ: Khi sinh, đức như biển Đại thần Diệu nói rằng Nhiều kiếp khó được nghe Phụng sự Nhân Trung Tôn Tịnh cư đủ trăm ngàn Minh châu trang nghiêm thân Đầy đủ oai nghi đến Nương về Đấng Chí Tôn Chư Thiên luôn luôn giữ Cung điện vua Tịnh Phạn Trang nghiêm anh lạc báu Xinh đẹp như trăng tròn Sáng chói không bằng thánh Nghe không bằng đi đến Không dám vượt cõi vua Ba cõi không thể sánh Thân chói sáng thanh tịnh Lời hòa không chống trái Biết rõ tu nghiệp lành Trời, người không thể sánh Thơm hơn các danh hương Cung kính và phụng dưỡng

Chưa được gặp Thái tử
Thừa sự Thiên Trung Thiên
A-di bảo Bạch vương
Tướng sư muốn cầu gặp
Đức oai nghi Thần thánh
Vua nghe rất vui mừng
Quan giữ cửa tâu vua
Nhân tôn nghe như vậy
Tay cầm hoa hoan hỷ
Thần vào cung điện Thánh
Đức vua nhân thấy vào
Vội đứng dậy chắp tay
Tòa báu sắc vàng ròng

Mời Đạo sư ngồi đây
Chỗ ngồi thấy bốn phía
Vua hỏi cớ gì đến?
Sinh con đủ thân đức
Hạnh chân nên đến xem
Thánh minh đủ tướng tốt
Không biết sẽ thế nào
Cho nên phiền Ngài ngồi
Chỉ rõ các tướng tốt
Mọi người đều vây quanh
Thái tử rất an lạc
Tôn kính, trời chỉ rõ
Ra khen chưa từng có
Thấy Đạo sư thắng diệu
Oai thánh sắc rực rỡ
Đứng lên xem nhan mạo
Sụp lạy Ly Cấu Quang
Trọn đời thấy hoan hỷ
Oai đức vô kiến đảnh
Lông trắng giữa chặng mày
Thành Phật hàng các ma.
Ca ngợi đức chí chân
Tiêu trừ các trần lao
Sư tử báu hiện đến
Phá tan cấu sinh tử
Thiêu rụi nhơ ba đời
Tư tưởng khởi uế độc
Mưa pháp chữa ba ngàn
Cam lộ diệt trần lao
Đèn từ bi soi khắp
Phạm âm tiếng êm diệu
Dạy bảo ba ngàn cõi
Kim khẩu vang tiếng pháp
Phá ngoại đạo tà giáo
Bị các tội trói buộc
Vì không nghe pháp không
Sức mạnh hóa độ nhỏ
Diệt khói lửa si lớn
Thánh giáo làm tịnh chúng

Hiện trí tuệ trong đời
Diệt hiểu biết tăm tối
Trời, người được lợi lành
Thấy tịnh pháp chân chánh
Lọng báu hiện trên trời
Người báu không tranh cãi
Ca-duy trời mưa hoa
Vâng lạy, hữu nhiễu Ngài
Khen Phật, khen quốc độ
Lên hư không về trời.

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.